

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui,

Ojog Gheorghe XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 24.08.2017– 15.06.2018

instanța de apel: 13.07.2018 – 18.04.2019

instanța de recurs: 24.07.2019 – 25.03.2020

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul central din 15 iulie 2018, Ojog Gheorghe a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d) și f) Codul penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii. S-a menționat că Ojog Gheorghe a fost reabilitat pe deplin și că acesta are dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală.

Prin sentință a fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

A fost sesizat organul de urmărire penală să verifice în condițiile art.274 Cod de procedură penală, legalitatea acțiunilor lui Ceban Nicolae, în lumina prevederilor art.311 - denunțarea falsă sau plângerea falsă, art. 312 - declarația mincinoasă, art.352 - samavolnicia Codul penal.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut că: Ojog Gheorghe se învinuiește, că la data de XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a pătruns pe teritoriul S.A. „Ghidighici”, amplasat în s. XXXXX, r-nul Criuleni, unde i-a dat indicații lui Gherbovei Iacob, Miciuna Constantin, Chisnenco Mihail, Ojog Ion, Cîrlig Petru,

Gomean Nicolae, Cîrlig Grigore, care nu conștientizau despre caracterul ilicit al acțiunilor lui Ojog Gheorghe, să încarce în remorca tractorului cu nr. XXXXX, condusă de către Gomean Nicolae, 17 containere cu dimensiune de 1,20 m x 0,70 m, prețul unui container fiind de 150 de lei, în valoare totală de 2 550 lei, iar la apariția administratorului S.A. „Ghidighici” – Ceban Nicolae, care l-a somat pe Ojog Gheorghe să înceteze acțiunile ilegale, acesta a refuzat și, cu bunurile sustrase a părăsit locul faptei, cauzându-i astfel proprietarului o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 2 550 de lei.

Acțiunile lui Ojog Gheorghe au fost încadrate de către acuzator în baza prevederilor art.187 alin. (2) lit. d) și f) Codul penal, adică jaful, după semnele calificative „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Decizia instanței de apel a fost atacată cu apel de către:

- procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea totală a sentinței Judecătorei Criuleni (sediul central) din 15 iulie 2018 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ojog Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Codul penal și condamnat cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 850 de unități convenționale, iar în conformitate cu prevederile art.90 Codul penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani. Corpurile delictive - 17 containere – să fie dispus a fi restituite reprezentantului S.A. „Ghidighici”, Ceban Nicolae;

- avocatul Mărginean Alexandru a depus apel în interesele părții vătămate Ceban Nicolae prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe.

3.1 În susținerea cererii de apel procurorul a invocat următoarele circumstanțe:

- au fost prezentate suficiente probe care să confirme vina inculpatului Ojog Gheorghe;

- reprezentantul părții vătămate a declarat că la 29 martie 2017, aproximativ ora 09:30, pe porțița din spatele teritoriului a intrat primarul s. XXXXX, Ojog Gheorghe împreună cu alte 8 persoane și au luat containerele ce formau o porțiune din gardul teritoriului și au început a le încărca în remorca unui tractor cu care au venit; declarațiile respective se confirmă și prin declarațiile martorilor Ojog Ion, Chisnenco Mihail, Gherbovei Iacob,

Minciuna Constantin, Cîrlig Petru, Gomean Nicolae, Cîrlig Grigore, Cîrlig Boris și Cotogoi Leonid;

- chiar dacă instanța de judecată a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Ojog Gheorghe nu sunt întrunite elementele infracțiunii, consideră că urma să constate comiterea contravenției prevăzute de art.313 sau 335 Codul contravențional;

- instanța de judecată ilegal a sesizat organul de urmărire penală să verifice acțiunile lui Ceban Nicolae, deoarece din depozițiile participanților la proces se confirmă că obiectul infracțiunii aparține S.A. „Ghidighici” și nu trebuia să fie puse la îndoială depozițiile acestuia.

3.2 În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele motive:

- prima instanță a interpretat eronat circumstanțele cauzei;

- sustragerea bunurilor străine, care nu-i aparțin nici inculpatului Ojog Gheorghe și nici altor persoane care le-au încărcat în remorca tractorului și le-au transportat sunt apreciate de instanță ca acțiuni legale, ca într-un final bunurile care nu i-au aparținut nici inculpatului și nici Primăriei Corjova și au avut statut de corpuri delictive să fie transmise Primăriei Corjova, nefiind clară poziția instanței în vederea împrumutării Primăriei cu obiectele care aparțin altcuiva;

- instanța a jucat rolul de avocat al inculpatului;

- a invocat că, constituie depășire a atribuțiilor de serviciu concluziile instanței prin care se expune asupra faptului că S.A. „Ghidighici” folosea terenul fără temei legal;

- sunt eronate concluziile instanței precum că S.A. „Ghidighici” este în stare de insolvabilitate, deși la dosar sunt probe care demonstrează contrariul.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, 18 aprilie 2019, au fost respinse, ca fiind neîntemeiate, apelul procurorului și apelul avocatului Mărginean Alexandru declarate împotriva sentinței Judecătorei Criuleni, sediul central din 15 iulie 2018, și menținută sentința fără modificări.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Ojog Gheorghe se învinuiește că, la data de XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sie, a pătruns pe teritoriul S.A. „Ghidighici”, amplasat în s. XXXXX, r-nul Criuleni, unde i-a dat indicații lui Gherbovei Iacob, Minciuna Constantin, Chisnenco Mihail Ojog Ion, Cîrlig Petru, Gomean Nicolae, Cîrlig Grigore, care nu conștientizau despre

caracterul ilicit al acțiunilor lui Ojog Gheorghe, să încarce în remorca tractorului cu n/î: XXXXX, condusă de către Gomean Nicolae, 17 containere cu dimensiune de 1,20 m x 0,70 m, prețul unui container fiind de 150 de lei, în valoare totală de 2 550 lei, iar la apariția administratorului S.A. „Ghidighici” - Ceban Nicolae, care l-a somat pe Ojog Gheorghe să înceteze acțiunile ilegale, acesta a refuzat și, cu bunurile sustrase a părăsit locul faptei, cauzându-i astfel proprietarului o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 2550 de lei.

Acțiunile lui Ojog Gheorghe au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Codul penal, adică jaful, după semnele calificative „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Instanța de apel a notat, că prima instanță a conchis legitim și întemeiat că inculpatul Ojog Gheorghe urmează a fi achitat de învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d) și f) Codul penal, adică jaful după semnele calificative „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile” - din motiv că fapta tui nu întrunește elementele infracțiunii.

În ceea ce privește componența de infracțiune incriminată lui Ojog Gheorghe, și anume semnele calificative „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare”, instanța de apel a reiterat că reieșind din declarațiile martorilor audiați, s-a stabilit că inculpatul și persoanele care au participat la încărcarea containerelor indicate în rechizitoriu, nu au pătruns pe teritoriul „frigiderului” care-i aparține filialei S.A. „Ghidighici” și în acest sens s-a constatat că partea din față a teritoriului nominalizat este înconjurat parțial cu un gard de piatră cu poartă de metal, care era încuiată.

În afară de aceasta, s-a stabilit că în speță, containerele erau de fapt niște carcase metalice, care anterior au făcut parte din niște containere, și acestea au fost luate din afara teritoriului „frigiderului” care-i aparține filialei S.A. „Ghidighici” și anume din partea dinspre pădure, dar nu de pe teritoriul invocat a fi al întreprinderii. Reieșind din explicațiile participanților la proces, rezultă că locul de unde au fost încărcate containerele se află în apropierea gunoiștii s. XXXXX, r-nul Criuleni, fapt confirmat prin declarațiile martorilor, conform cărora, nu au intrat pe

teritoriul S.A. „Ghidighici”, ci au luat containerele care erau amplasate sub gard, acolo fiind și gunoiștea din localitate, lângă „frigider”.

Cu referire la argumentele reprezentantului părții vătămate – Ceban Nicolae precum că o parte din gardul adiacent teritoriului S.A. „Ghidighici” era format din containerele invocate a fi sustrase, reieșind din declarațiile martorilor, rezultă că într-adevăr, anterior acestea formau un gard improvizat pe teritoriul „frigiderului”, dar în timp, gardul în cauză a fost deteriorat, iar la data de 29.03.2017, acestea erau împrăștiate în pădurea din apropierea „frigiderului” S.A. „Ghidighici”.

În ceea ce privește argumentele acuzatorului și ale reprezentantului părții vătămate precum că inculpatul ar fi pătruns pe teritoriul S.A. „Ghidighici”, instanța de apel a considerat că acestea sunt neîntemeiate, or reieșind din fotografiile anexate la dosar de către Ceban Nicolae, rezultă că inculpatul și celelalte persoane se aflau în afara teritoriului S.A. „Ghidighici”, într-o zonă împădurită.

Instanța de apel a menționat și faptul că „teritoriul filialei S.A. „Ghidighici”, așa cum se invocă în învinuire, de facto nu-i aparține S.A. „Ghidighici”, fapt care rezultă din certificatele din Registrul de stat al bunurilor imobile, conform cărora, terenul pe care sunt amplasate construcțiile S.A. „Ghidighici” îi aparține s. XXXXX, r-nul Criuleni și se află în administrarea autorității publice locale, reprezentată de către primarul s. XXXXX, r-nul Criuleni, adică inculpatul Ojog Gheorghe (f.d.33 - 34, 35 - 36, vol. I).

În acest sens, instanța de apel a reținut că deși la data comiterii presupusei infracțiuni, S.A. „Ghidighici” era proprietara bunurilor imobile: - construcție agricolă, agroindustrială nr. cadastral XXXXX: - depozit nr. cadastral XXXXX; - construcție accesorie nr. cadastral XXXXX, nici într-un extras din Registrul bunurilor imobile anexat la dosar, nu este indicat că „teritoriul filialei S.A. „Ghidighici”, așa cum se invocă în învinuire, la data comiterii presupusei infracțiuni, i-ar fi aparținut cu titlu de proprietate sau folosință părții vătămate, la fel cum nu este nici un înscris care să probeze că la data respectivă, S.A. „Ghidighici” ar fi fost titulara oricărui alt drept de folosință a terenului pe care sunt amplasate construcțiile de pe teritoriul „frigiderului”.

Instanța de apel a reținut și faptul că, reprezentantul părții vătămate, Ceban Nicolae și organul de urmărire penală nu au prezentat nici o probă care ar demonstra că partea vătămată S.A. „Ghidighici” posedă terenul pe care se află/s-a aflat depozitul frigorific în baza unui temei legal și care sunt

raporturile juridice care-i oferă dreptul de a invoca faptul că a fost deposedat ilegal de bunurile care-i aparțin.

Totodată, instanța de apel a stabilit că la materialele dosarului este anexată adeverința nr. XXXXX din 30.03.2017, conform căreia, începând cu anul 1999, Primăria satului XXXXX, r-nul Criuleni i-a dat în folosință S.A. „Ghidighici” terenul aferent construcției „Frigiderului”, iar S.A. „Ghidighici” nu a achitat taxele și impozitele aferente, acumulând o datorie în mărime de 33 660 de lei.

Reieșind din certificatul nr.103 din 13.02.2018, rezultă că S.A. „Ghidighici” a activat pe teritoriul s. XXXXX, r-nul Criuleni din anul 1989 până în anul 2016, perioadă în care a acumulat datorii față de primărie în sumă de 143.687,72 lei cu titlu de impozit funciar și impozit pe bunuri imobile. Instanța de apel remarcă că, din cumulul actelor menționate supra, care nu au fost contestate și nici negate de către procuror sau reprezentantul părții vătămate, rezultă că în anul 2016 s-au finisat raporturile juridice care generează dreptul părții vătămate de folosință a teritoriului așa-zisului „Frigider” din s. XXXXX, r-nul Criuleni, iar faptul că în perioada următoare partea vătămată se purta ca un posesor proprietar, nu este echivalent cu faptul că aceasta ar fi deținut acest drept, or nu au fost prezentate probe care să confirme că arenda a fost prelungită după 2016, circumstanțe care justifică soluția primei instanțe, și anume că S.A. „Ghidighici” folosea terenul fără un temei legal, iar dat fiind că nu a fost probat faptul că S.A. „Ghidighici” ar avea careva drepturi asupra terenului, iar din datele Registrului de stat al bunurilor imobile rezultă că terenul cu pricina este proprietate a satului XXXXX, r-nul Criuleni, rezultă că și bunurile aflate pe acesta, la fel care și cele aflate pe terenul adiacent, în lipsa unor probe contrare, constituie proprietate a autorității publice locale.

În concluzie, instanța de apel a evidențiat că, prima instanță a concluzionat corect că nu a fost dovedit în afara oricărui dubiu rezonabil, că există semnele calificative ale infracțiunii de jaf- „sustragerea deschisă de către inculpatul Ojog Gheorghe a bunurilor altei persoane, comisă cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare”.

În ceea ce privește semnul calificativ „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, instanța de apel a constatat că organul de urmărire penală, în temeiul declarațiilor Ceban Nicolae, a stabilit că inculpatul Ojog Gheorghe i-a fost cauzat S.A. „Ghidighici” și reprezentantului acesteia, Ceban Nicolae, un prejudiciu material în mărime de 2550 de lei, adică 150 lei

pentru fiecare dintre cele 17 containere pretinse a fi sustrate de către inculpat.

Instanța de apel a menționat că atât organul de urmărire penală, cât și Ceban Nicolae, au omis să prezinte dovada modului de stabilire a valorii containerelor și nu în ultimul rând, inventarul părții vătămate, care ar dovedi dreptul de proprietate al S.A. „Ghidighici” sau al lui Ceban Nicolae asupra carcaselor containerelor ridicate de către inculpat, organul de urmărire penală nu a stabilit dacă bunurile pretinse a fi sustrate se află la balanța S.A. „Ghidighici”. În contextul dat, instanța de apel a menționat că organul de urmărire penală nu a dispus efectuarea vreunei expertize pentru determinarea valorii carcaselor containerelor și stabilirea existenței și a întinderii prejudiciului material, pe care Ceban Nicolae l-a apreciat de sine stătător cu suma de 2 550 de lei (câte 150 de lei pentru fiecare container).

Instanța de apel, a mai menționat că pentru Ceban Nicolae, care s-a pretins a fi reprezentantul S.A. „Ghidighici”, nu ar fi trebuit să constituie o problemă prezentarea actelor de proveniență și de evidență a containerelor, care ar fi constituit probe concludente, altele decât declarațiile lui Ceban Nicolae că acestea ar fi fost procurate încă în anul 1983, fără a prezenta careva înscrisuri. În lipsa, într-o cauză penală, a aprecierii concrete și corecte a valorii unor bunuri pretinse a fi sustrate, nu poate fi vorba de încadrarea juridică legală a faptelor persoanei învinuite și nici de determinarea cuantumului prejudiciului cauzat prin infracțiune, care în speță este una arbitrară.

Instanța de apel, din constatările descrise a reținut că S.A. „Ghidighici” a activat pe teritoriul satul Corjova, r-nul Criuleni în perioada 1989 - 2016, iar la 01.11.2016, societatea comercială în cauză a intrat în proces de insolabilitate și în privința acesteia a fost inițiată procedura de lichidare în baza deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău, fiind desemnat un nou administrator, care nu a sesizat instituțiile competente despre sustragerea bunurilor societății de către inculpatul Ojog Gheorghe și nici nu a susținut învinuirea acestuia în prezenta cauză penală.

De asemenea, nici următorii proprietari ai bunurilor imobile: - construcție agricolă, agroindustrială nr. cadastral XXXXX; - depozit nr. cadastral XXXXX; - construcție accesorie nr. cadastral 3123104.004.03 „Proplex” S.R.L. și „Auto-Asia” S.R.L. nu au sesizat instituțiile competente ale statului despre sustragerea bunurilor societății de către inculpatul Ojog Gheorghe, iar reieșind din scrisoarea „Auto-Asia” S.R.L. din 06.09.2017,

rezultă că aceasta, în calitate de proprietară a imobilelor menționate, nu are pretenții față de primăria s. Corjova, r-nul Criuleni (f.d.182, vol. I).

Dat fiind că nu a fost dovedit dreptul de posesie al S.A. „Ghidighici”, în proces de insolvență, sau a altor persoane asupra carcaselor metalice, foste componente ale unor containere și nu a fost demonstrată valoarea acestora, instanța de apel a concluzionat că nu a fost dovedită existența unei fapte infracționale soldate cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În privința argumentelor avocatului Mărginean Alexandru precum că S.R.L. „Auto - Asia” nu putea avea pretenții față de inculpat, deoarece aceasta a devenit proprietar ulterior datei de 29.03.2017 când a avut loc fapta imputată inculpatului, și că prejudiciul i-a fost provocat lui Ceban Nicolae, instanța de apel a reiterat că noul proprietar ar fi putut să solicite atragerea sa în calitate de succesor în drepturi și să formuleze pretenții în cazul în care i-ar fi fost afectat dreptul de proprietate.

Totodată, luând în considerare prevederile legislative, instanța de apel a concretizat că proprietatea și posesia societății pe acțiuni este diferită de proprietatea și posesia acționarilor. Chiar dacă partea vătămată este acționar, în cazul unei sustrageri de la o societate pe acțiuni prejudiciul este cauzat doar societății pe acțiuni și nicidecum acționarului acestei societăți. Societatea pe acțiuni și acționarul acestei societăți pe acțiuni sunt persoane diferite, fiecare cu patrimoniu distinct.

Cu referire la argumentele lui Ceban Nicolae precum că nu a cunoscut despre faptul că S.A. „Ghidighici” se află în proces de insolvență. Instanța de apel a menționat că acest fapt îi este imputabil doar lui Ceban Nicolae, întrucât acesta a invocat că este reprezentant al S.A. „Ghidighici” și administrator al filialei S.A. „Ghidighici” din s. XXXXX, r-nul Criuleni.

Adăugând că hotărârea despre intentarea procedurii de insolvență este una publică, fiind publicată inclusiv în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, iar faptul intentării procedurii de insolvență a fost reflectat și în Registrul bunurilor imobile.

În ceea ce privește faptul că la diferite etape ale urmăririi penale și ale examinării cauzei în instanța de judecată, Ceban Nicolae a invocat că prejudiciul de 2550 de lei i-ar fi fost cauzat personal, din care considerent l-a și indicat a fi unul considerabil, argumentând că are o pensie de 1 600 de lei, instanța de apel a considerat că aceste circumstanțe denotă lipsa de onestitate a lui Ceban Nicolae și în acest sens, prima instanță a conchis corect că pe durata procesului penal, acesta a avut un comportament dubios, deoarece inițial s-a prezentat a fi acționar al S.A. „Ghidighici”, iar ulterior

șef al „frigiderului” S.A. „Ghidighici”, iar în cursul urmăririi penale chiar și ca proprietar al S.A. „Ghidighici”, fapt confirmat prin procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 30.03.2017, cererea depusă de Ceban Nicolae la 30.03.2017, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.03.2017, cererea lui Ceban Nicolae fără număr și dată, prin care ultimul a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă pe dosar, invocând că lui i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 2 550 de lei, ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant a victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile din 30.03.2017, ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 30.03.2017(f.d.20), ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 30.03.2017 (f.d.8 -10, 18-21, vol. I).

Instanța de apel remarcată că, în pofida circumstanțelor descrise supra, fiind audiat în ședința de judecată, Ceban Nicolae a declarat sub jurământ că nu are nici o tangență cu S.A. „Ghidighici”, nu este acționar al acesteia și că anterior a fost director al „frigiderului” S.A. „Ghidighici” din s. XXXXX, r-nul Criuleni, iar la moment deține procura de reprezentare nr. 11594 din 17.08.2017, eliberată pe numele lui de către Nagrudnîi Leonid - fost acționar al S.A. „Ghidighici”, procură din care rezultă că Ceban Nicolae este împuternicit să-i reprezinte interesele lui Nagrudnîi Leonid ca persoană fizică, dar nu ca acționar al S.A. „Ghidighici”, iar legislația civilă stabilește că acționarii nu au dreptul să reprezinte interesele societății pe acțiuni în lipsa unei împuterniciri din partea administratorului acesteia, dacă statutul societății nu prevede altfel. Ținând cont de faptul că s-a stabilit că la 01.11.2016, prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău nr. Zi-783/16 a fost intentată procedura de insolvență față de S.A. „Ghidighici”, fiind numit un nou administrator, rezultă că la data comiterii presupusei infracțiuni – 29.03.2017, Ceban Nicolae nu avea nici un drept legal de a reprezenta interesele S.A. „Ghidighici” în lipsa unei împuterniciri din partea administratorului acesteia.

Instanța de apel a mai reținut și faptul că deși în cadrul urmăririi penale, la cererea sa, Ceban Nicolae a fost recunoscut în calitate de reprezentant al părții vătămate, acesta a fost audiat în calitate de martor, fapt confirmat prin procesele-verbale de audiere a martorului Ceban Nicolae din 30.03.2017 și din 26.04.2017 (f.d.22, 24 - 25, vol. I).

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a concluzionat corect că de fapt, sesizarea organelor de drept a fost depusă de către Ceban Nicolae persoană care nu avea împuterniciri din partea administrației S.A.

„Ghidighici” și care s-a pretins acționar al acesteia fără temei legal, precum și s-a pretins a fi director de „frigider” și chiar proprietar al S.A. „Ghidighici”, care ulterior a solicitat fără un temei legal recunoașterea sa în calitate de reprezentant al părții vătămate și părții civile în procesul penal inițiat la plângerea sa, ca să pretindă și faptul că el, ca persoană fizică, a suportat un prejudiciu material prin comiterea infracțiunii (f.d. 18, 22, vol. I).

Instanța de apel a menționat și faptul că organul de urmărire penală, la calificarea acțiunilor inculpatului, nu a ținut cont de explicațiile acestuia și ale martorilor precum că au luat carcusele metalice ale containerelor pentru utilizarea temporară a acestora ca elemente de rezistență la amenajarea unei scene în fața Casei de cultură din s. XXXXX, r-nul Criuleni, după care acestea urmau să fie întoarse la locul de unde au fost ridicate, circumstanțe care exclud existența faptei infracțiunii prevăzute de art.187 Cod penal, din considerentul că lipsește latura subiectivă a infracțiunii de jaf, or se consideră „sustragere”, luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care i-a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, luare săvârșită în scop acaparator, cupidant.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf constă în acțiuni de luare ilegală și gratuită, iar latura subiectivă se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, obligatorie fiind stabilirea scopului special - de cupiditate, scop care nu se atestă în prezenta cauză penală.

În acest contextul constatărilor de fapt expuse mai sus, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele părții acuzării invocate în cererea de apel precum că au fost prezentate suficiente probe care să confirme vina inculpatului Ojog Gheorghe și că acesta împreună cu alte opt persoane au luat containerele ce formau o porțiune din gardul teritoriului, fapt care ar fi confirmat prin declarațiile lui Ceban Nicolae și ale martorilor Ojog Ion, Chisnenco Mihail, Gherbovei Iacob, Minciuna Constantin, Cîrlig Petru, Gomean Nicolae, Cîrlig Grigore, Cîrlig Boris și Cotogoi Leonid. Martorii nominalizați au menționat, la fel ca și inculpatul, că au luat containerele pentru a le utiliza temporar la construcția scenei din localitate, urmând să le aducă înapoi. Totodată, s-a stabilit că teritoriul invocat de către organul de urmărire penală și de către Ceban Nicolae nu-i aparține S.A. „Ghidighici” și/sau lui Ceban Nicolae, la fel ca și containerele respective.

În concluzie, instanța de apel reieșind din circumstanțele elucidate supra, ținând cont de faptul că toate dubiile privind vinovăția inculpatului a interpretat în favoarea acestuia, dat fiind că nu s-a stabilit existența faptei

infracțiunii de jaf incriminate și nici vinovăția inculpatului Ojog Gheorghe în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d) și f) Codul penal, în temeiul art.389 alin.(1), art.390 alin.(1) pct. 1) și alin.(3) Cod de procedură penală, prima instanță a conchis legitim și întemeiat că în privința inculpatului Ojog Gheorghe urmează să fie pronunțată o sentință de achitare, cu reabilitarea acestuia.

A mai punctat instanța de apel că, componența de jaf constituie o infracțiune contra patrimoniului, prin care se aduce atingere posesiei asupra unui bun. Obiect material al acestei componențe pot constitui doar obiectele aflate în posesia unei persoane. Adică, nu poate constitui obiect al sustragerii (respectiv, al jafului) un obiect la care posesorul a renunțat. În cazul în care posesorul renunță la posesia asupra acestui obiect nu poate fi componență de jaf, deoarece lipsește obiectul material. La caz, instanța de apel a constatat că amplasarea obiectelor respective și durata aflării acestora în același loc indică la faptul că posesorul prezumtiv (SA "Ghidighici", dar nu partea vătămată Ceban Nicolae) a renunțat la aceste obiecte.

Cu referire la argumentele procurorului invocate în cererea de apel precum că „chiar dacă instanța de judecată a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Ojog Gheorghe nu sunt întrunite elementele infracțiunii, atunci urma să constate comiterea contravenției prevăzute de art.313 sau 335 Codul contravențional”, instanța de apel nu a considerat necesar de a reîncadra acțiunile lui Ojog Gheorghe în baza art. 313 sau art. 335 Codul contravențional, în lipsa unor argumente relevante, nu doar declarative.

Cu referire la argumentele avocatului invocate în apelul declarat în interesele lui Ceban Nicolae precum că „nu este clară poziția instanței în vederea împrumutării primăriei cu obiectele care aparțin altcuiva”, instanța de apel a reamintit că bunurile în cauză nu-i aparțin lui Ceban Nicolae, iar pretențiile acestuia legate de aceste bunuri urmează a fi investigate de către organul de urmărire penală. Totodată, prima instanță a argumentat că soluția de remitere a bunurilor către primărie are la bază faptul că acestea se aflau pe terenul primăriei, iar orice persoană care se consideră în drept, poate beneficia de dreptul de a înainta o acțiune în revendicare.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, a declarat recurs ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, prin care invocând incidența temeiului prevăzut de pct. 6), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a

solicitat casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului ordinar, procurorul a invocat următoarele circumstanțe:

- instanța de apel nu a îndeplinit prevederile art. 414 Cod de procedură penală, și de explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- consideră, că instanța de apel la adoptarea soluției s-a bazat exclusiv pe lucrările și concluziile absolut greșite reținute de către prima instanță, care constatând drept motiv de achitare a inculpatului (fapta nu întrunește elementele infracțiunii), hotărârea anterioară a acestei instanțe conține aceleași critici;

- vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, fiind indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel nu s-a expus asupra lor, ori nu le-a apreciat, ori le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului;

- decizia instanței de apel de menținere a sentinței de achitare a inculpatului, o consideră neîntemeiată și contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală. În speță instanțele de judecată au omis aceste prevederi legale și au dat apreciere numai la unele probe care în opinia lor dovedesc nevinovăția;

- instanțele au încălcat și cerințele art. 394 alin. (3) pct.2) Cod de procedură penală conform cărora instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare are obligația de a indica motivele pentru care sânt respinse probele aduse în sprijinul acuzării;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apelul procurorului care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- acuzarea consideră că probele prezentate instanței sunt concludente și suficiente pentru a declara inculpatul vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia fiind confirmată prin declarațiile martorilor cat și a probelor materiale cercetate în instanța de judecată;

- în dovedirea că în acțiunile inculpatului Ojog Gheorghe sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, acuzarea a invocat următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate Ceban Nicolae, declarațiile martorilor Cotogoi Leonid, Cîrlig Boris, Chisnenco Mihail, Ojog Ion, Gherbovei Iacob, Cîrlig Grigore, Gornean Nicolae, Cîrlig Petru, Minciună Constantin, de asemenea făcând trimitere și la înscrisurile anexate la materiale cauzei;

- a susținut că infracțiunea de jaf este comisă nu doar prin pătrundere prin urmare, afirmația instanței că inculpatul nu a pătruns pe teritoriul ... nu poate fi reținută ca unul din motivele ce ar genera achitarea;

- a mai invocat că, este neînțeleasă poziția instanței conform căreia în motivarea sentinței contestate în mare parte se axează pe constatarea dreptului de proprietate a terenului și locul amplasării acestuia, fără însă să facă careva referire la modul în care a intrat inculpatul Ojog Gheorghe în posesia bunurilor sustrase;

- instanța prin sentința supusă cercetări a constatat faptul că Ojog "a luat containerele amplasare sub gard", constatare prin care consideră că se combate pe sine însuși în soluția dispusă, prin aceasta însuși instanța constată dovedit faptul că inculpatul Ojog Gheorghe nu avea careva drept asupra acelor obiecte și în mod ilegal a intrat în posesia dânselor;

- a sesizat eroare a instanței și cu privire la proprietarul bunurilor sustrase, or instanța nici nu a binevoit să analizeze minuțios acest moment, limitându-se la faptul constatării subiecților care au devenit proprietari ai bunurilor întreprinderii SA „Ghidighici”;

- infracțiunea s-a produs la data de 29.03.2017, SC „Proplex” SRL a devenit proprietar a bunurilor imobile în baza licitației din 24.05.2017, iar SRL Auto-Asia în baza contractului de vânzare din 17.07.2017.

- la momentul comiterii infracțiunii acești subiecți nu aveau careva drept asupra bunurilor sustrase;

- însăși instanța a constatat că la data de 24.05.2017 conform extrasului din Registrul de stat a bunurilor imobile emis de Î.S. „Cadastru” din 24.05.2017, S.A. „Ghidighici” era proprietară a bunurilor imobile și deci prin faptul că aceste bunuri nu îi aparțineau se contrazice pe sine.

- consideră greșită este concluzia instanței de fond și cu privire la faptul că din " foto-tabelele din data de 29.03.2017 /f.d.44 - 47/ făcute la locul de unde au fost ridicate containerele, rezultă că containerele au fost ridicate nu de pe teritoriul „Frigiderului” S.A. „Ghidighici”, din aceste fotografii nu poate fi vizibil constatat teritoriul întreprinderii sau nu și deci și în această

parte concluzia instanței este părtinitoare, or nu a contrapus aceste imagini cu întregul probatoriu administrat și cercetat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

La caz, reieșind din argumentele invocate de către procuror, Colegiul penal reține că, în drept, acesta face referire la temeiurile stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

În sensul vizat și în raport cu argumentele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în **pct. 2 și 4**, din prezenta decizie, relevă în mod concludent că atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind achitarea lui Ojog Gheorghe de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d) și f) Codul penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează că, deciziile recurate a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente, or acestea cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, privind achitarea lui Ojog Gheorghe de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d) și f) Codul penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate în recursul ordinar declarat și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, rezultă că acestea se întemeiază doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele raportate la circumstanțele cauzei stabilite de fapt.

Cu toate acestea, Colegiul penal remarcă faptul că, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Sub aspectul motivelor invocate în respectivul recurs, precum că, *a sesizat eroare a instanței și cu privire la proprietarul bunurilor sustrate, instanța nu a analizat minuțios acest moment, limitându-se la faptul constatării subiecților*

care au devenit proprietari ai bunurilor întreprinderii SA „Ghidighici”, infracțiunea s-a produs la data de XXXXX, SC „Proplex” SRL a devenit proprietar a bunurilor imobile în baza licitației din 24.05.2017, iar SRL Auto-Asia în baza contractului de vânzare din 17.07.2017, la momentul comiterii infracțiunii acești subiecți nu aveau careva drept asupra bunurilor sustrate, decizia instanței de apel de menținere a sentinței de achitare a inculpatului, o consideră neîntemeiată și contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că instanța de apel prin decizia recurată a oferit răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 21-31 din decizia contestată), precum că, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de achitare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei. În același timp, se atestă și poziția divergentă a recurentului, care solicită casarea totală deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2-4.1, din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a menținut sentința, care nu este viciată, or, atât prima instanță cât și instanța de apel specificând esența probelor scrise, au apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, just au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, acestea fiind motivat apreciate în temeiul prescripțiilor din art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și al coroborării lor, corect dispunând achitarea inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. d), f) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, indicând argumentat motivele pentru care a respins probele acuzării. Or, soluția instanței de apel coroborează și cu următoarele împrejurări.

Potrivit art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea

infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

Conform rechizitoriului, inculpatul este acuzat că: *„la data de XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a pătruns pe teritoriul S.A. „Ghidighici”, amplasat în s. XXXXX, r-nul Criuleni, unde i-a dat indicații lui Gherbovei Iacob, Miciuna Constantin, Chisnenco Mihail, Ojog Ion, Cîrlig Petru, Gomean Nicolae, Cîrlig Grigore, care nu conștientizau despre caracterul ilicit al acțiunilor lui Ojog Gheorghe, să încarce în remorca tractorului cu nr. XXXXX, condusă de către Gomean Nicolae, 17 containere cu dimensiune de 1,20 m x 0,70 m, prețul unui container fiind de 150 de lei, în valoare totală de 2 550 lei, iar la apariția administratorului S.A. „Ghidighici” – Ceban Nicolae, care l-a somat pe Ojog Gheorghe să înceteze acțiunile ilegale, acesta a refuzat și, cu bunurile sustrate a părăsit locul faptei, cauzându-i astfel proprietarului o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 2 550 de lei”.*

Componenta de infracțiune incriminată lui Ojog Gheorghe, și anume semnele calificative *„sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare”*, s-a stabilit că de fapt „teritoriul filialei S.A. „Ghidighici”, cum se invocă în învinuire, de facto nu aparține S.A. „Ghidighici”, fapt rezultat din certificatele din Registrul de stat al bunurilor imobile, conform cărora, terenul pe care sunt amplasate construcțiile S.A. „Ghidighici” îi aparține s. XXXXX, r-nul Criuleni și se află în administrarea autorității publice locale, reprezentată de către primarul s. XXXXX, r-nul Criuleni, adică inculpatul Ojog Gheorghe (f.d.33 - 34, 35 - 36, vol. I).

Mai mult, Colegiul penal remarcă și faptul că, a fost stabilit cu certitudine și faptul că, nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că partea vătămată S.A. „Ghidighici” posedă terenul pe care se află/s-a aflat depozitul frigorific în baza unui temei legal și care sunt raporturile juridice care-i oferă dreptul de a invoca faptul că a fost deposedat ilegal de bunurile care-i aparțin.

În contextul învinuirii în ceea ce privește semnul calificativ *„cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*, s-a constatat că atât organul de urmărire penală, cât și Ceban Nicolae, nu au prezentat dovada modului de stabilire a valorii containerelor, inventarul părții vătămate, care ar dovedi dreptul de proprietate al S.A. „Ghidighici” sau al lui Ceban Nicolae asupra carcaselor

containerelor ridicate de către inculpat, organul de urmărire penală nu a stabilit dacă bunurile pretinse a fi sustrate se află la balanța S.A. „Ghidighici”, or la materialele cauzei, Colegiul penal nu reține ca organul de urmărire penală ar fi dispus efectuarea unei oarecare expertize pentru determinarea valorii carcaselor containerelor și stabilirea existenței și a întinderii prejudiciului material, pe care Ceban Nicolae l-a apreciat de sine stătător cu suma de 2 550 de lei.

Colegiul penal apreciază și punctează și faptul că instanța de apel, corect a apreciat și faptul că, *“Ceban Nicolae, la data comiterii presupusei infracțiuni – 29.03.2017, Ceban Nicolae nu avea nici un drept legal de a reprezenta interesele S.A. „Ghidighici” în lipsa unei împuterniciri din partea administratorului acesteia”*.

Cu toate acestea, Colegiul penal remarcă și justetea fără careva dubii a concluziei primei instanțe și instanței de apel precum că *sesizarea organelor de drept a fost depusă de către Ceban Nicolae persoană care nu avea împuterniciri din partea administrației S.A. „Ghidighici” și care s-a pretins acționar al acesteia fără temei legal, precum și s-a pretins a fi director de „frigider” și chiar proprietar al S.A. „Ghidighici”, or contrariul nu a fost dovedit de către partea acuzării.*

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpatului este una incompletă și neclară, adică este una nesigură.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Pe lângă aceasta, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, componența de jaf constituie o infracțiune contra patrimoniului, prin care se aduce atingere posesiei asupra unui bun. Obiect material al acestei componențe pot constitui doar obiectele aflate în posesia unei persoane. Adică, nu poate constitui obiect al sustragerii (respectiv, al jafului) un obiect la care posesorul a renunțat. În cazul în care

posesorul renunță la posesia asupra acestui obiect nu poate fi componentă de jaf, deoarece lipsește obiectul material.

Având în vedere cele redată supra, Colegiul penal stabilește în speța dedusă judecării că, instanța de apel a constatat cu certitudine că *amplasarea obiectelor respective și durata aflării acestora în același loc indică la faptul că posesorul prezumtiv (SA "Ghidighici", dar nu partea vătămată Ceban Nicolae) a renunțat la aceste obiecte, reieșind din declarațiile martorilor audiați, s-a stabilit că inculpatul și persoanele care au participat la încărcarea containerelor indicate în rechizitoriu, nu au pătruns pe teritoriul „frigiderului” care-i aparține filialei S.A. „Ghidighici” și în acest sens s-a constatat că partea din față a teritoriului nominalizat este înconjurat parțial cu un gard de piatră cu poartă de metal, care era încuiată, precum și faptul că containerele erau de fapt niște carcase metalice, care anterior au făcut parte din niște containere, și acestea au fost luate din afara teritoriului „frigiderului” care-i aparține filialei S.A. „Ghidighici” și anume din partea dinspre pădure, dar nu de pe teritoriul invocat a fi al întreprinderii. Reieșind din explicațiile participanților la proces, rezultă că locul de unde au fost încărcate containerele se află în apropierea gunoiștii s. Corjova, r-nul Criuleni, fapt confirmat prin declarațiile martorilor, conform cărora, nu au intrat pe teritoriul S.A. „Ghidighici”, ci au luat containerele care erau amplasate sub gard, acolo fiind și gunoiștea din localitate, lângă „frigider”.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Totodată, Colegiul penal ține să evidențieze că, afirmațiile recurentului precum că *instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apelul procurorului care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, sunt neîntemeiate,*

deoarece, după cum se constată din conținutul deciziei instanței de apel, pentru dispunerea menținerii sentinței de achitare a inculpatei în baza învinuirii incriminate, s-au luat în vedere toate probele acumulate de partea acuzării la etapa urmăririi penale, justificat ajungându-se la concluzia că în acțiunile lui Ojog Gheorghe nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent în recursul ordinar declarat, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de achitare, concluzie preluată integral de către instanța de recurs.

Invocând eroarea de drept prevăzută de *pct. 6*), procurorul menționează, printre altele, despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea de apel, cu toate acestea nu indică expres asupra cărora anume motive instanța nominalizată nu s-a pronunțat.

În atare situație, Colegiul penal consideră nefondate alegațiile titularului dreptului de recurs în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

Decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de legea procesual penală și de art. 6 CEDO și dă răspuns la toate argumentele apelantului expuse în cererea de apel.

Respectiv, Colegiul penal nu poate să rețină argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect să mențină sentința de achitare a lui Ojog Gheorghe de cele incriminate prin rechizitoriu în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, deoarece faptele nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Ojog Gheorghe XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda